

TÝDENNÍ HLASATEL

Entered at Post Office at Chicago, Ill., as second class matter.

Ročník I.

Chicago, středa dne 14. června 1893

Číslo 46

Z českých osad v Americe.

† Oznamuje se z Manitowocu, že Josef Prokop pokusil se tam o sebevraždu utopením, byl však zachráněn a uvězněn. Práví, že nemohl dostat práci a následkem toho zmálomyslněl. Lékař, který jej prohlížel, praví, že jest velmi nemocen. Má ženu a dvě děti.

† V Omaze 5letá dceruška krajana Hambeka, Marie, vyšla si na schůdky před domek, jenž následkem vyhloubení přetížení části lotu na vyvýšené se nalezá a nežil se z dělníků tam pracujících někdo nadál, zavrátora a spadla do studně, kterou dělníci přikryli opomenuli. Dělníci sice okamžitě pospíšili na pomoc a jednoho soudruha dolů provázeli, ale dítě zachránit již nemohli. Než dolů dopadlo, rozbilo si lebku o stěnu studně a jen mrtvolu její již vytáhli.

† Ve schůzi sborů pěveckých v New Yorku oznámil p. Ondříček, že vzhledem k malému výtěžku z prvního koncertu zřekají se s p. Krásou svého dílu a že celý výtěžek odevzdají ve prospěch Národního domu do rukou Dobročinné společnosti. Vlastenecká nezištnost tato přijata byla s nadšením přítomných. Přítí koncert pořádati budou sbory na 6. července, při kterém oba tito čeští umělci budou účinkovat.

† Jan Hojer v Newark, u New Yorku, přikrajovač v jedné tamní továrně na obuv chtěl vstoupiti do vozu elektrické dráhy vzdor tomu, že kynul mu řidič motoru, aby počkal na druhý vůz. Hojer smekl se stupátka zadního upadl na kolej a zlámal si vaz. V tom přihnal se vůz druhý přes nešťastníka a kola jeho přelámala Hojerovi nohy; mrtvolu jeho dopravili do bytu rodičů. Zemřelý byl star 24 roků, velice řádný a pilný mladík.

† Koncert české clevelandské zpěvačky sleč. A. Juenglingové, jejíž pro ni uspořádala Great Western Band pod řízením kapelníka F. Hrubého před odjezdem jejím na konservatoř new-yorskou, těšil se dne 24. května v Germa-

nia Hall valné návštěvě. Beneficiantka, sleč. Juenglingova, slavila hotový triumf. Po přednesení krásného sola "Heaven had shed a tear" od Kuckena odevzdány jí dvě krásné kytice z růží. Z vděčnosti přidala ctitupnou píseň "Tam v tichém dálším údolí."

† Dne 2. června krátce po polednách byl 3letý hošík Karel Seidl, syn českého zámečníka Jakuba Seidla z č. 425 vých. 73. ul. v New Yorku vozem přejet a při tom byla mu pravá ruka zlomena a velice pohmožděna. V tu dobu ubíral se dědeček malého Karlíčka pro pivo a malý Karlík jej provázal; když pak oba přes ulici kráčeli hnul se právě v plném trysku dolů od 1. ave. vůz, který řídil podomní obchodník. Malý Karlíček se nemohl rychle uhnouti a byv koněm k zemi sražen, dostal se pod kola vozu, které mu pravou ruku zlomili. Matka, která byla svědkyní této nehody, uchopila nebohé dítě to do náručí a spěchala s ním k dru. J. Saxlovi ve vých. 72. ul., který raněného hošíka v ošetřovárni převzal. Neopatrný koč byl zatčen a nyní musí průběh poranění dítěte ve vazbě vyčkat. N. Y. L.

† O banketu dne 1. června "Národní Slovenského Spolku" při příležitosti výroční konvence zmíněné rozvětvené Jednoty, která dnes čítá 116 odborů s 5000 členy, píse "Volnost" následovně: Páni delegáté dostavili se do jednoho, z Čechů pak přišli zástupcové českých časopisů, Sokola, C. S. P. S. a advokacie. Stoly v plném významu slova prohybaly se pod tíží pokrmů upravených, že i labužník musel být uspokojen; kapela br. Zámečníků nemála přispěla k růžové zábavě zejména přednesem slováckých a vůbec národních písní, víno i pěnívo tekly proudem a bratři Slováci závodili v dokazování že pohostinnost jest jednou z nejchlubnějších cností Slovanstva. Reč předneseny tak významné, že s potěšením přinášíme obšírnější zprávu. V půl deváté povstal předseda p. P. V. Rovnianek a promluvil následovně: "Kdo chce žít, ať se kývá! My chceme žít a

začali jsme se kývat. Jest to pár krátkých roků, co založili jsme organizaci americké Slovače a vytkli si za účel své duševní i hmotné zdokonalení. Ze šesti zástupců před třemi lety máme v této konvenci 80 delegátů zastupujících 116 spolků. Jest to důkaz, že jsme se kývali. Jest to skok obrovský, ale přirozený. Dokázali jsme celému světu, že národ, jehož divoký Tatar bezmála ubil a ubíjeti dosud usiluje, že národ ten na svobodné půdě Ameriky se kývá a dává znak života založením Nár. Slov. Spolku, k jehož zdaru a prospěšné budoucnosti přilpím. Po p. Rovniankovi povstal pod předseda p. Jan Švehla z Chicaga: "Předřečník, náš milý předseda Nár. Slov. Spolku, poukázal na počet zástupců Nár. Slov. Spolku. Bratři! Vzpomeňme, jak j šel před párma lety roztrhána byla Slovač naše! Nás sice znali co Slováky, ale opovrhovali námi proto že byli jsme bez ovčína, bez pastýře. Postavili jsme si ovčín. Tím jest náš Nár. Slov. Spolek a výsledek toho? Ten Slovák, drotar, butator, jak byl před třemi lety nazýván, jest dnes reprezentantem umění a vlastní síly. A čí jest to zásluha? Pana Petra V. Rovnianka v řadě první (volání třikrát sláva, tisíckrát sláva Rovniankovi!) a ostatních zakladatelů v řadě druhé. Na prvé konvenci bylo 6 delegátů. Od té doby v páru letech tak jsme se rozmohli. Zorganizování dodělali jsme se a doděláme zdaru Zvedám pohár zakladatelům Nár. Slov. Spolku!" — Po něm řečnil p. M. Stricker, Harenčár, Jožka, Lužický, Kluzimský, Ambrose, Desman a redaktor "Volnosti" p. Tůma, kteří vesměs velebili Nár. Slov. Spolek co baštu Slováků, ze které vzejde vítězství nad Maďary. Za české spolky mluvili pánové Herold, Kalva-Machant a Karlovec. Když dostavil se dr. Francisci, vlastenec slovenský, uvítal jej upřímnou řečí p. Šnajdr, redaktor "Dennice". Na pozvání starosty "Sokola" účastnili se všichni delegáti zábavy zmíněným sborem pořádané, kde dlouho se příjemně bavili.

Flegma.

Plavec: "Pane kapitáne, vstávejte. Loď se topí."

Kapitán: Eh, co je mi do toho, vždyť není moje!"

Zná se.

Básník (čte odpověď redakce): "Bože, všechno přijato! Himl, to musí být divný časopis!"

*
V New Yorku budou mít také hotel na kolách. Hehe! To když bude chtít některý fortlínek jít do hospody a bude to své ženě hlásit, řekne tato asi často: "I jdi na kolo!"

*
První letošní velká bouře rozduřila se ve středu dne 17. května v českém sněmu, jenže hrom bítí a blesky byly na straně mladočeské, a zmokli byli velkostatkáři s Němci.

*
Nic zvláštního, že vysloužilí herci a zpěváci v Čechách zařizují si z pravidla hostince. Jsouť zvyklí, vystupovat po hostině.

*
V Egyptě nalezena "čočka", pocházející prý asi z roku 150., a učenci se diví, kde že se tam vzala. Hm, kdož ví není-li to táž, za níž prodal Esau své prvorozenství?

Pamatujme na budoucnost.

Pedlák: "Nekoupil byste břitvu, pane?"

Pán v hostinci: "Človče, vždyť vidíte, že nosím plnovous".

Pedlák: "Ovšem, ovšem ale — dovozte, nikdo neví, co se může státi. Kdybyste tak někdy, víme, jako omylem podepsal tak nějaký falešný check — — —"

Zázrak.

Hezká učitelka: "Nyní mi pověz Jinnie, co je to zázrak".

Jinnie: "Moje matka říká, že to bude zázrak, zdali se do vás pan učitel z druhé třídy nezamiluje".